

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819202229
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6819202229.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: E. Ž., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. R. XXX/X, XXX XX L., zastúpený Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, sídlo Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie 4.016,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.800,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.800,- Eur od 17.12.2019 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 01.12.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia 4.016,- Eur s príslušenstvom z titulu splnenia záväzku žalovaného vyplývajúceho z jeho verejného prísľubu, ktorým sľúbil poskytnúť poisťné plnenie pre prípad poškodenia alebo zničenia poisteného vozidla následkom stretu so zverou osobám, ktoré majú so žalovaným uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“) za podmienok uvedených vo verejnom prísľube. Žalobcovi dňa 15.08.2019 vznikla škoda na vozidle zn. AUDI A6, EČV F., ktoré žalobca kúpil 10.08.2019, a to tak, že v úseku cesty medzi obcami Hucín a Gemerský Milhošť žalobcovi vbehla do cesty vysoká zver, pričom žalovaný odmietol žalobcovi poisťné plnenie vyplatiť z dôvodu nespĺnenia podmienky z verejného prísľubu spočívajúcej v tom, že majetkom, za poškodenie ktorého žalovaný poskytne náhradu škody je motorové vozidlo, na prevádzku ktorého sa vzťahuje PZP, a ktorého je oprávnená osoba držiteľom.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne v podanom odpore proti platobnému rozkazu tak, že podľa tzv. súdnej praxe (ktorou má byť rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/206/2016) sa verejný prísľub žalovaného považuje za súčasť poisťnej zmluvy o PZP v zmysle § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka (t.j. podobne ako všeobecné poisťné podmienky) a preto aj jednotlivé pojmy je potrebné vykladať v intenciách zákona o PZP a ďalších právnych predpisov, na ktoré zákon o PZP odkazuje. Podľa zákona o PZP (§ 3 ods. 1) sa má za držiteľa vozidla považovať osoba, ktorá je ako držiteľ vozidla zapísaná v dokladoch vozidla, aj podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je držiteľom vozidla osoba zapísaná v osvedčení o evidencii časť I a časť II. Žalobca v čase vzniku škodovej udalosti nebol držiteľom motorového vozidla zapísaným v osvedčení o evidencii vozidla a preto nespĺnil podmienky na poskytnutie plnenia z verejného prísľubu žalovaného, keďže týmto držiteľom vozidla bol v čase vzniku škodovej udalosti Jaroslav Kundľa. Žalovaný ďalej namietol aj výšku

žalobou uplatneného nároku, keď podľa verejného prísľubu maximálne poistné plnenie žalovaného pre jednu a všetky poistné udalosti za jedno poistné obdobie je 2.000,- Eur so spoluúčasťou vo výške 10 % minimálne 200,- Eur. Z týchto dôvodov žalovaný navrhol podanú žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie navrhnutými listinnými dôkazmi: kúpna zmluva č. I. 10, preberací protokol č. I. 11, poisťka č. I. 11 a 12, fotodokumentácia č. I. 12, zápis o poškodení motorového vozidla č. I. 13, oznámenie o totálnej škode ku škodovej udalosti č. I. 14, oznámenie o riešení škodovej udalosti č. I. 14, vyzoznenie k oznámeniu škodovej udalosti č. I. 15, znalecký posudok č. I. 16, potvrdenie o platbe č. I. 25, verejný prísľub č. I. 45, kópie dokladov č. I. 46, bez návrhu účastníkov konania súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: záznam o poistení vozidla z internetovej stránky Slovenskej kancelárie poisťovateľov č. I. 54, Všeobecné poistné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, Všeobecné poistné podmienky pre poistenie majetku a Zmluvné dojednania pre havarijné poistenia vozidiel stiahnuté z internetovej stránky žalovaného č. I. 77-93. Na základe vykonaného dokazovania, s prihliadnutím k obsahu vyjadrení účastníkov konania v ich písomných podaniach a na pojednávaní vo veci, súd zistil nasledovný skutkový stav:

4.Žalovaný na svojej internetovej stránke (<<https://www.koop.sk/userfiles/RelatedLinks/736/1560260251960.pdf>>) zverejnil Verejný prísľub 2019/3Q z 01.06.2019 na rozšírenie poistného krytia vzniknutého poistnou zmluvou, predmetom ktorej je PZP o krytie škôd pri poškodení alebo zničení vozidla následkom stretu so zverou na poistenom motorovom vozidle, na základe prístúpenia k Hromadnej poistnej zmluve havarijného poistenia. Týmto verejným prísľubom žalovaný adresuje vopred neobmedzenému počtu oprávnených osôb, ktoré so žalovaným majú uzatvorené PZP verejný prísľub na poskytnutie poistného plnenia v prípade poškodenia alebo zničenia poisteného vozidla následkom stretu so zverou za nasledovných (pre rozhodnutie súdu vo veci podstatných) podmienok:

- (i) oprávnená osoba má uzatvorené PZP, ktorého začiatok prvého poistného obdobia alebo výročný deň platnej poistnej zmluvy spadá do obdobia od 01.07.2019 do 30.09.2019,
- (iii) majetkom, na poškodenie ktorého sa týmto verejným prísľubom poskytuje náhrada škody je motorové vozidlo, na prevádzku ktorého sa vzťahuje PZP, a ktorého je oprávnená osoba držiteľom,
- (iv) pre poistné plnenie vyplývajúce z tohto verejného prísľubu platí spoluúčasť (ktorou sa na plnení podieľa oprávnená osoba) vo výške 10 % minimálne 200,- Eur a maximálne poistné plnenie pre jednu a všetky poistné udalosti za jedno poistné obdobie je 2.000,- Eur,
- (v) za vznik nároku na poistné plnenie sa považuje poškodenie alebo zničenie motorového vozidla po splnení podmienok uvedených vo verejnom prísľube, pričom k vzniku škody musí dôjsť v období trvania PZP so žalovaným, najskôr však od 01.07.2019 a najneskôr do 29.09.2020 (vrátane). Podmienkou vzniku nároku na plnenie z tohto verejného prísľubu je aj tá skutočnosť, že poistená osoba má na potvrdení o poistení pre príslušné poistné obdobie (poisťka) potvrdený nárok na poistné plnenie z tohto verejného prísľubu, ako aj tá skutočnosť, že poisťník v čase vzniku poistnej udalosti, z ktorej by inak vznikol nárok na plnenie v zmysle tohto verejného prísľubu, nie je v omeškaní s platením poistného na PZP, nárok na plnenie vzniká za udalosti, ku ktorým dôjde odo dňa nasledujúceho po zaplatení poistného za aktuálne poistné obdobie. Pre vznik nároku na plnenie musí byť splnená aj podmienka, že motorové vozidlo je riadne prihlásené do evidencie vozidiel SR,
- (vi) žalovaný poskytne plnenie, ak dôjde k poškodeniu alebo zničeniu poisteného motorového vozidla v dôsledku stretu so zverou, pričom za stret so zverou sa považuje priama zrážka vozidla so zverou na pozemnej komunikácii na území SR,
- (vii) pri výpočte výšky poistného plnenia a posúdenia nároku oprávnenej osoby na plnenie za škody spôsobené stretom motorového vozidla so zverou a súčasne za splnenia všetkých podmienok v tomto verejnom prísľube uvedených, žalovaný vychádza z platných právnych predpisov SR v čase vzniku udalosti, s ktorou tento verejný prísľub spája vznik nároku na plnenie ako aj z ustanovení Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku č. 106 a Zmluvných podmienok pre havarijné poistenie Autokomplet č. 913, ktoré sú verejne prístupné na obchodných miestach a zastúpeniach žalovaného a na www.koop.sk <<http://www.koop.sk>> ,
- (viii) v prípade vzniku škodovej udalosti má poistený povinnosť hlásiť zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu PZ SR a umožniť zaevidovanie, zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti, za ktorú si bude oprávnená osoba uplatňovať poistné plnenie z tohto verejného prísľubu,
- (ix) oprávnená osoba nemá voči žalovanému právny nárok na plnenie prevyšujúce maximálne prísľúbenú výšku a nemá právny nárok, ak nie je splnená niektorá z podmienok uvedených v tomto

verejnom prísľube; ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP na poskytnutie náhrady škody tým nie sú dotknuté a platia primerane,
(x) na zvláštne evidenčné čísla typu „C“, „M“ a pod. (prenosné značky) sa verejný prísľub nevzťahuje.

5. Žalobca kúpnu zmluvou z 10.08.2019 kúpil osobné motorové vozidlo značky AUDI A6, EČV: F. (súčasne EČV E.) za kúpnu cenu 4.500,- Eur, pričom vlastnícke právo aj nebezpečenstvo škody na vozidle prešlo na žalobcu zaplacením kúpnej ceny v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy 10.08.2019, kedy bolo vozidlo aj odovzdané žalobcovi. Žalobca ako poistník a poistený uzatvoril zmluvu o PZP na predmetné vozidlo so žalovaným ako poisťovateľom so začiatkom poistenia 10.08.2019 o 13:27 hod., ako vyplýva z písomného potvrdenia o uzatvorení poistnej zmluvy (tzv. poistka) č. I. 11-12, v ktorého obsahu je tiež potvrdený nárok na poistné plnenie z verejného prísľubu na poskytnutie poistného plnenia v prípade stretu so zverou. Doba trvania poistnej zmluvy o PZP žalobcu vyplýva aj zo záznamov Slovenskej kancelárie poisťovateľov č. I. 54, z ktorých tiež vyplýva, že poistná zmluva o PZP na predmetné vozidlo uzatvorená predchádzajúcim držiteľom vozidla s poisťovateľom Groupama poisťovňa, a.s. bola v platnosti od 23.06.2017 do 16.08.2019, pričom podľa žalobcom nespochybných (a teda obojstranne nesporných) tvrdení žalovaného predchádzajúci držiteľ vozidla L. M. bol ako držiteľ vozidla zapísaný v osvedčení o evidencii vozidla ešte v čase vzniku škodovej udalosti. Podľa žalovaným nespochybných (a teda obojstranne nesporných) tvrdení žalobcu dňa 15.08.2019 došlo k vzniku škody na predmetnom vozidle, ktorej príčinou bol stret vozidla s vysokou zverou na ceste III. triedy č. 2837 medzi obcami Hucín a Gemerský Milhošť, pričom náklady na opravu vozidla presiahli jeho hodnotu, preto žalovaný túto škodovú udalosť posudzoval ako tzv. totálnu škodu. Po skončení šetrenia škodovej udalosti žalovaný listami zo 07.10.2019 a 06.11.2019 žalobcovi oznámil, že nebola splnená podmienka verejného prísľubu pre vyplatenie plnenia spočívajúca v tom, že žalobca nebol vlastníkom/držiteľom motorového vozidla. Znaleckým posudkom č. I. 16 vypracovaným na základe objednávky žalobcu bola určená všeobecná hodnota vozidla k 20.08.2019 v sume 4.016,- Eur.

6. Podľa § 850 Občianskeho zákonníka, verejným prísľubom sa zaväzuje ten, kto verejne vyhlási, že zaplatí odmenu alebo poskytne iné plnenie jednému alebo niekoľkým z bližšie neobmedzeného počtu osôb, ktoré splnia podmienky určené vo verejnom prísľube.
Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.
Podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

7. Verejný prísľub je jednostranný neadresovaný verejný právny úkon sľubujúceho, ktorým sa zaväzuje, že poskytne plnenie tomu, kto splní podmienky stanovené v prísľube. Forma zverejnenia prísľubu nie je stanovená, zverejnenie je preto možné zrealizovať v akejkoľvek forme vrátane elektronických prostriedkov (napr. prezentáciou na webových stránkach a pod.). Obsahovou náležitosťou verejného prísľubu je určenie podmienok, na ktorých je závislé poskytnutie sľúbeného plnenia, určenie týchto podmienok je plne v kompetencii sľubujúceho, podmienky však musia byť stanovené jasne a zrozumiteľne. Závazkový vzťah medzi sľubujúcim a oprávneným vzniká až vlastným splnením cieľa (realizáciou požadovanej činnosti v súlade s podmienkami prísľubu). Splnením podmienok verejného prísľubu vzniká oprávnenej osobe právo na poskytnutie sľúbeného plnenia (§ 851 Občianskeho zákonníka), pričom je irelevantné, či a aká činnosť bola oprávneným vyvinutá alebo či výsledok je dôsledkom náhody (Julius Glaser, Joseph Unger, Joseph von Walther, Sammlung von zivilrechtlichen Entscheidungen des K. K. Obersten Gerichtshofes, Druck und Verlag von Carl Gerold's sohn, Wien 1883, entsch. Nr. 8074 v. 31.08.1880, s. 338-339).

8. Podľa stanoviska žalovaného sa má verejný prísľub žalovaného považovať za súčasť poistnej zmluvy o PZP v zmysle § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Toto svoje stanovisko žalovaný dokumentuje odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/206/2016 z 27.09.2017 (ktorý má ilustrovať tzv. ustálenú súdnu prax), podľa ktorého „Odvolací súd konštatuje, že verejný prísľub je súčasťou poistnej zmluvy v zmysle § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho dochádza k aplikácii § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj napriek skutočnosti, že verejný prísľub je jednostranným právny úkonom.“ Už samotná strohosť konštatovania Krajského súdu v Prešove vyvoláva pochybnosti o jeho správnosti. Primárnym obsahom verejného prísľubu je záväzok žalovaného

poskytnúť sľúbené plnenie po splnení stanovených podmienok. Sekundárnym predmetom tohto záväzku žalovaného v predmetnej veci je povinnosť zaplatiť určitú peňažnú sumu, ktorá navonok svojim peňažným charakterom a spôsobom určenia pripomína poistné plnenie (a tak je aj v obsahu verejného prísľubu viackrát označená), avšak poistným plnením v pravom slova zmysle nie je, pretože povinnosť toto plnenie poskytnúť nie je predmetom poistnej zmluvy, ale verejného prísľubu, ktorý je samostatným pomenovaným typom právneho úkonu. Z princípu teda verejný prísľub je samostatným typom právneho úkonu a v tomto prípade len zhodou okolností úzko súvisí s poistnými vzťahmi. Nie je pritom vylúčené, že verejný prísľub bude obsahovo neoddeliteľnou súčasťou iného zmiešaného právneho úkonu obsahujúceho prvky viacerých typov zmlúv alebo (obsahovo oddeliteľným či neoddeliteľným) vedľajším dojednaním pri inom type zmluvy, čomu by nebránila ani jeho forma samostatnej listiny. Podstatné pre odlíšenie je však vždy to, čo zodpovedá skutočnej vôli toho, kto prejavuje svoju vôľu v obsahu právneho úkonu. Posúdenie komplikuje vlastný obsah verejného prísľubu, ktorý je na jednej strane adresovaný vopred neobmedzenému počtu oprávnených osôb, ktoré so žalovaným majú uzatvorené PZP a rozširuje poistné krytie vzniknuté poistnou zmluvou, predmetom ktorej je PZP, o krytie škôd pri poškodení alebo zničení vozidla následkom stretu so zverou na poistenom motorovom vozidle, čím smeruje do oblasti PZP, avšak na druhej strane na základe pristúpenia k Hromadnej poistnej zmluve havarijného poistenia, vrátane určenia spôsobu výpočtu výšky poistného plnenia a posúdenia nároku oprávnenej osoby na plnenie okrem verejného prísľubu samotného a platných právnych predpisov práve ustanoveniami Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku č. 106 a Zmluvných podmienok pre havarijné poistenie Autokomplet č. 913 (bod vii), zase smeruje do oblasti havarijného poistenia, resp. všeobecne poistenia majetku. Zmienené konštatovanie Krajského súdu v Prešove tak vyvoláva hneď ďalšiu otázku: ktorých vlastne poistných podmienok by mal byť verejný prísľub súčasťou - všeobecných poistných podmienok o PZP alebo všeobecných poistných podmienok havarijného poistenia? Okrem toho, ak by verejný prísľub bol súčasťou poistných podmienok (akýchkoľvek), potom by musel byť každý verejný prísľub počas trvania príslušnej poistnej zmluvy žalovaným poskytovaný každej osobe, ktorá s ním poistnú zmluvu uzatvorila, rovnako ako každá iná zmena všeobecných poistných podmienok podľa § 792a ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo by vylučovalo zmeny verejného prísľubu žalovaným v kvartálnej kadencii zverejňovaním len na internetovej stránke žalovaného. Riešenie zmienenej otázky by malo spočívať v samom charaktere obsahu verejného prísľubu, ktorý hoci je adresovaný osobám ktoré majú so žalovaným uzatvorené PZP, nepatrí z hľadiska svojho predmetu plnenia do okruhu pôsobnosti poistných zmlúv o PZP (z ktorých vzniká nárok na poistné plnenie tretím osobám, ktorým vznikne škoda zavinená prevádzkou poisteného vozidla, nie však osobe vlastníka alebo držiteľa poisteného vozidla), ale do okruhu pôsobnosti poistných zmlúv o havarijnom poistení (z ktorých vzniká nárok na poistné plnenie osobe vlastníka alebo držiteľa poisteného vozidla, a nie tretím osobám). Osoba poisteného z poistnej zmluvy o PZP sa tak prostredníctvom verejného prísľubu stáva zmluvnou stranou (poisteným) aj zo zmluvy o havarijnom poistení, ako to vyplýva aj z obsahu verejného prísľubu v jeho úvode (rozšírenie poistného krytia vzniknutého poistnou zmluvou, predmetom ktorej je PZP o krytie škôd pri poškodení alebo zničení vozidla následkom stretu so zverou na poistenom motorovom vozidle, na základe pristúpenia k Hromadnej poistnej zmluve havarijného poistenia) a v bode (vii) upravujúcom postup žalovaného pri výpočte výšky poistného plnenia vychádzajúc z ustanovení Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku č. 106 a Zmluvných podmienok pre havarijné poistenie Autokomplet č. 913. Verejný prísľub žalovaného tak nie je súčasťou všeobecných podmienok ani jednej z poistných zmlúv, ale skôr niektoré aspekty oboch týchto zmlúv (subjekt zmluvy o PZP a predmet plnenia z poistnej zmluvy na poistenie majetku) osobitým spôsobom prepojuje vo svojej jedinečnosti samostatného právneho úkonu.

9.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať medzi účastníkmi konania v zásade nesporné skutkové okolnosti, že žalobca sa dňa 10.08.2019 stal vlastníkom osobného motorového vozidla značky AUDI A6, na ktoré v ten istý deň uzatvoril poistnú zmluvu o PZP so žalovaným, ktorý sa verejným prísľubom 2019/3Q zo dňa 01.06.2019 zaviazal osobám, ktoré so žalovaným majú uzatvorené PZP, poskytnúť poistné plnenie v prípade poškodenia alebo zničení poisteného vozidla následkom stretu so zverou za podmienok bližšie stanovených v obsahu verejného prísľubu, pričom v prípade žalobcu ku škode na osobnom motorovom vozidle v dôsledku stretu so zverou došlo dňa 15.08.2019. Z hľadiska splnenia podmienok poskytnutia sľúbeného plnenia stanovených žalovaným v obsahu verejného prísľubu možno mať z hľadiska procesného stanoviska účastníkov konania (najmä žalovaného) za nesporné splnenie takmer všetkých podmienok [(i) uzatvorenie PZP so začiatkom prvého poistného obdobia od 01.07.2019 do 30.09.2019, (iv) vznik nároku na maximálne poistné plnenie vo výške 2.000,- Eur pri spoluúčasti žalobcu vo výške 10 %, t. j. 200,- Eur, (v) vznik škody v období trvania PZP najskôr od

01.07.2019 a najneskôr do 29.09.2020, na potvrdení o poistení pre príslušné poistné obdobie potvrdený nárok na poistné plnenie z tohto verejného prísľubu, žalobca v čase vzniku poistnej udalosti nebol v omeškani s platením poistného na PZP, k poistnej udalosti došlo po dni nasledujúcom po zaplatení poistného za aktuálne poistné obdobie, motorové vozidlo je riadne prihlásené do evidencie vozidiel SR, (vi) poškodenie motorového vozidla v dôsledku stretu so zverou priamou zrážkou na pozemnej komunikácii na území SR, a (viii) žalobca nahlásil zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu PZ SR a umožnil zaevidovanie a zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti].

10. Jedinou podmienkou verejného prísľubu, ktorej splnenie je sporné, je bod (iii) „majetkom, na poškodenie ktorého sa týmto verejným prísľubom poskytuje náhrada škody je motorové vozidlo, na prevádzku ktorého sa vzťahuje PZP, a ktorého je oprávnená osoba držiteľom“, ktorý žalovaný považuje za nesplnený s odôvodnením, že žalobca v čase vzniku škodovej udalosti nebol držiteľom motorového vozidla zapísaným v osvedčení o evidencii vozidla a preto túto podmienku nesplnil. Z procesného stanoviska žalovaného tak vyplýva, že sporným je výklad pojmu, resp. slovného spojenia „ktorého je oprávnená osoba držiteľom“, ktoré priamo neobsahuje žalovaným namietané obmedzenie (redukciu) pojmu držiteľ iba na osoby zapísané v osvedčení o evidencii motorového vozidla.

11. Prejav vôle musí byť určitý, to však neznamená, že prejavom vôle musia byť vyčerpané všetky podrobnosti s absolútnou presnosťou. Aj právny úkon, ktorý je dostatočne určitý a zrozumiteľný, je niekedy potrebné interpretovať, napr. už len z dôvodu, že niektoré výrazy pripúšťajú rôzny výklad. Vo všeobecnosti pritom platí, že prednosť má skutočná vôľa nad formálnym vyjadrením tejto vôle, pričom sa uplatnia viaceré písané aj nepísané pravidlá. Najmä teda platí princíp priority výkladu, ktorý zachováva platnosť právneho úkonu pred jeho neplatnosťou, ďalej je potrebné vychádzať z predpokladu, že jeho autor nezamýšľal dať svojmu aktu absurdné alebo nerozumné dôsledky (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 331/98), alebo že každý právny úkon je potrebné vykladať ako celok a viaceré právne úkony vo vzájomných súvislostiach. Právne úkony vyjadrené slovami je v prvom rade potrebné vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil (s prihliadnutím k účelu právneho úkonu), ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Na základe argumentu a minore ad maius/a maiore ad minus sa na vôľu toho, kto právny úkon urobil, prihliada, a dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený, sa chráni (§ 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka) aj v prípade, ak právny úkon bol vyjadrený slovami. Judikatúra pritom zdôrazňuje prioritu skutočnej vôle účastníkov zmluvy nad jej formálnym prejavom (napr. nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 571/06 z 21.04.2009 a sp. zn. IV. ÚS 128/06 z 11.11.2009 alebo uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 14/06 z 09.03.2006); v prípade jednostranných právnych úkonov tak je základným hľadiskom úmysel konajúceho, avšak iba za predpokladu že taký úmysel bol druhej strane známy, alebo jej musel byť známy. Pri výklade právneho úkonu z oblasti pôsobnosti Občianskeho zákonníka preto aj bez výslovnéj úpravy je potrebné tiež postupovať podľa pravidiel výkladu uvedených v § 266 Obchodného zákonníka (Švestka J., Spáčil J., Škárová M., Hulmák M. a kol., Občiansky zákoník I-II, 2. vydání, Praha 2009 s. 320-328). Preto aj pri občianskoprávných úkonoch je v prvom rade určujúci úmysel konajúceho za predpokladu, že je druhej strane, ktorej bol prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy (tzv. subjektívne hľadisko). Ak nemožno túto skutočnú alebo predpokladanú vôľu znalosť dokázať (t.j. v prípadoch, ak nemožno prejav vôle vyložiť podľa úmyslu konajúcej osoby), je potrebné vyložiť prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla osoba v postavení adresáta prikladala, prípadne podľa toho, aký význam sa výrazom použitým v právnych úkonoch v právnom styku bežne prikladá (tzv. objektívne hľadisko). Vždy je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, za ktorých k právnemu úkonu došlo a k následnému správaniu strán; ak ide o trvalejší vzťah alebo opakované vzťahy, prihliada sa aj k praxi, ktorá sa medzi stranami vyvinula. Prejav vôle obsahujúci výraz pripúšťajúci rôzny výklad alebo majúci viac významov, prípade výraz vágny, je potrebné v pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá tento výraz použila (contra preferentem), pričom takto možno postupovať len v prípade objektívnej nejednoznačnosti použitého pojmu; používať je vždy potrebné to pravidlo, ktoré je za daných okolností relevantné (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/1770/2007 z 25.06.2007). Výkladom možno len zisťovať už raz vyjadrený obsah právneho úkonu; nemožno však výkladom už takto uskutočnený prejav vôle dopĺňať, meniť alebo dokonca nahradiť, ak účastník takúto vôľu nemal, prípadne mal, ale neprejavil (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1116/2001 z 18.12.2002). V oblasti spotrebiteľského práva sa v pochybnostiach o význame spotrebiteľských zmlúv uplatní tiež výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

12. Pojem držiteľ je pojmom nielen všeobecného ale aj právneho jazyka s pomerne jasným obsahom. Jeho bežný obsah je už od dôb rímskeho práva definovaný dvoma základnými atribútmi: faktická vláda na vecou (corpus possessionis) a vôľa mať vec pre seba (animus possidendi). Oba tieto atribúty sú v zásade všeobecne akceptované až do takej miery, že pojem držiteľ vôbec nepotrebuje osobitné vymedzenie svojho obsahu a významu. Pritom práve v oblasti poistného práva sú bežné definície, ktoré vymedzujú obsah tých pojmov, ktoré by mohli byť sporné, alebo je potrebné ich použitie v presne stanovenom význame, ktorý sa nie vždy zhoduje s významom prikladaným týmto pojmom vo všeobecnom alebo aj v bežnom právnom jazyku. Príkladom môže byť vymedzenie pojmu zničenej veci (prípady tzv. totálnej škody) zaradeného vo Všeobecných poistných podmienkach pre poistenie majetku č. 106 (článok XVII, bod 31.), na ktoré odkazuje aj obsah verejného prísľubu žalovaného, podľa ktorých zničenou vecou okrem vecí, ktorú už nie je možné ďalej používať na pôvodný účel a ani jej pôvodný účel prinavrátiť, je aj vec, pri ktorej náklady na opravu presahujú sumu zodpovedajúcu nákladom na znovunadobudnutie rovnakej alebo porovnateľnej veci (teda jej všeobecnú hodnotu). Takto sa za zničenú vec v zmysle poistného práva môže považovať aj také poškodenie napr. motorového vozidla, ktoré nemá výraznejší vplyv na jeho prevádzkyschopnosť, a ktoré vo svojom bežne chápanom význame v jazyku všeobecnom by tak za zničenú vec považované nebolo. V naznačenom zmysle presného vymedzenia osobitnú definíciu pojmu „držiteľ vozidla“ neobsahuje ani verejný prísľub žalovaného ani ďalšie súvisiace dokumenty (rôzne verzie všeobecných poistných podmienok o PZP alebo havarijného poistenia).

13. Definícia pojmu držiteľ vozidla s obsahom tvrdeným žalovaným (redukujúcim obsah tohto pojmu iba na osoby zapísané ako držiteľ v osvedčení o evidencii vozidla) pritom nie je ani bežnou súčasťou všeobecne záväzných právnych predpisov a to ani v oblasti poistného práva, osobitne ani predpisov upravujúcich PZP. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. síce platí, že povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla (avšak ďalej tiež aj ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla - t.j. v tomto prípade žalobca, a v ostatných prípadoch aj ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom). Účelom tejto normy však nie je vymedziť pojem držiteľa vozidla (ako sa mylne domnieva žalovaný), ale pojem osoby povinnej uzatvoriť PZP, kde osoba zapísaná ako držiteľ vozidla v jeho dokladoch je iba jednou z viacerých vymenovaných osôb povinných uzatvoriť poistnú zmluvu o PZP. Takouto osobou povinnou uzatvoriť poistnú zmluvu o PZP je v konečnom dôsledku podľa tej istej normy aj žalobca ako osoba, na ktorú bola prevedená držba vozidla (okrem § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. aj podľa § 114 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého orgán Policajného zboru prihlási vozidlo, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, do evidencie vozidiel alebo vykoná zmenu v evidencii vozidiel okrem zmeny podľa § 116 ods. 16 len po predložení potvrdenia o poistení zodpovednosti alebo preukázaní uzavretia poistenia). Jedine predpisy upravujúce evidenciu vozidiel používajú pojem držiteľ v žalovanom tvrdenom význame - napr. § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa ďalej rozumie držiteľom vozidla osoba zapísaná v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako držiteľ osvedčenia alebo takáto osoba zapísaná v osvedčení o evidencii vydanom v cudzine. Je to však iba z dôvodu úzkej odvetvovej špecializácie tohto predpisu upravujúceho povinnosti v rámci cestnej premávky a evidencie vozidiel. Takúto definíciu preto nemožno automaticky prenášať do iných odvetví a oblastí práva. Verejný prísľub žalovaného naproti tomu ako podmienku poskytnutia sľúbeného plnenia uvádza iba povinnosť riadneho prihlásenia vozidla do evidencie vozidiel SR (bod v), pričom táto podmienka v prípade žalobcu splnená bola, keďže k vyradeniu vozidla z evidencie v procese prepisu vlastníka/držiteľa vozidla v zásade nedochádza. Ďalšou podobnou podmienkou obsiahnutou vo verejnom prísľube je bod (x), podľa ktorého na zvláštne evidenčné čísla typu „C“, „M“ a pod. (prenosné značky) sa verejný prísľub nevzťahuje. Aj z tohto bodu vyplýva, že verejný prísľub žalovaného sa nevzťahuje na vozidlá, ktoré nie sú riadne zapísané do evidencie vozidiel v SR (zvláštne evidenčné čísla typu „C“ sú určené najmä pre vozidlá, ktoré nie sú schválené na prevádzku v premávke na pozemných komunikáciách, ak sú používané na poľnohospodárske práce alebo lesné práce - § 127 ods. 13 zákona č. 8/2009 Z. z., a zvláštne evidenčné čísla typu „M“ možno pridať novovyrobenému vozidlu, novokúpenému vozidlu, ktoré dosiaľ nebolo evidované, alebo vozidlu používanému na skúšobnú prevádzku - § 127 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z.). Z obsahu verejného prísľubu žalovaného teda vyplýva, že na vozidlá riadne zapísané do evidencie vozidiel hoci nachádzajúce sa v štádiu procesu prepisu vlastníka/držiteľa (vozidlo vtedy z evidencie vyradené nie je) sa verejný prísľub vzťahuje, keďže to v jeho obsahu výslovne vylúčené nie je. Žalovaný ako autor verejného prísľubu je zodpovedný za to, aby jeho verejný prísľub bol dostatočne informačne výstižný. Žalovaný je totiž svojim verejným prísľubom ako právny úkon viazaný a nemôže dodatočne

formulovať podmienky a obmedzenia, ktoré z obsahu verejného prísľubu jasne nevyplývajú. Každý jeden pojem použitý v texte verejného prísľubu (aj pojem držiteľ vozidla) nemožno vykladať izolovane, ale je potrebné tak urobiť v kontexte celého textu verejného prísľubu. Prikladať pojmu význam obsiahnutý v inom (hoci čiastočne súvisiacom) zákone možno iba vtedy, ak sa na to verejný prísľub sám priamo odvoláva. Nedávalo by navyše ani žiadny rozumný zmysel, ak by malo byť zmluvné plnenie z verejného prísľubu žalovaného vylúčené iba v rozsahu pár dní trvania poistnej zmluvy - v čase od jej uzatvorenia do zápisu zmeny vlastníka/držiťľa vozidla v evidencii (spravidla v rozsahu zákonnej lehoty 1-30 dní od prevodu držby vozidla - § 117 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z.). Takéto obmedzenie by nemalo rozumný hospodársky alebo akýkoľvek iný účel a význam, ale malo by skôr iba absurdný dôsledok spočívajúci v tom, že v konečnom dôsledku, ak by žalovaný nebol povinný vyplatiť zmluvné plnenie z verejného prísľubu žalobcovi, pretože tento ešte nebol držiteľom zapísaným v dokladoch, musel by žalovaný toto plnenie za určitých podmienok, napr. vyplatiť právnomu predchodcovi žalobcu, ktorý v čase vzniku škody na vozidle bol ešte stále zapísaný v evidencii vozidiel ako vlastníka/držiťľa vozidla. Takýto držiteľ by však už reálne v čase vzniku škody nebol vlastníkom ani držiteľom vozidla a teda nemal by ani žiadny právny alebo hospodársky dôvod si zmluvné plnenie ponechať a musel by ho vydať žalobcovi, ktorý by bol vlastníkom, držiteľom a prevádzkovateľom vozidla, na ktorého poškodenie sa zmluvné plnenie z verejného prísľubu vzťahuje. Takto okľukou by sa teda to isté zmluvné plnenie dostalo do dispozície žalobcu. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto redukcia obsahu pojmu, resp. slovného spojenia „ktorého je oprávnená osoba držiteľom“ len na osobu zapísanú ako držiteľ v osvedčení o evidencii motorového vozidla nie je správna, pretože nemá oporu v prejavenej vôli žalovaného. Vôľa žalovaného odchyliť sa v obsahu verejného prísľubu a v súvisiacich dokumentoch od bežného obsahu pojmu držiteľ, ktorým je osoba vykonávajúca faktické a právne panstvo nad vecou, z ničoho nevyplýva. Preto prejavu vôle žalovaného v obsahu jeho verejného prísľubu možno prisudzovať len taký význam, aký by mu spravidla prisudzovala osoba v postavení toho, komu bol verejný prísľub určený. Takáto osoba by pri určovaní obsahu pojmu držiteľ vozidla vychádzala len z jeho významu bežne zaužívaného nielen vo všeobecnom ale aj v právnom jazyku vymedzeného vyššie. Tieto podmienky žalovaný splnil, keď dňa 10.08.2019 osobné motorové vozidlo kúpil, čím sa stal jeho vlastníkom, a zároveň aj prevzal do držby a užívania, a stal sa tak jeho držiteľom a prevádzkovateľom. Prejavom tohto právneho postavenia žalobcu ako vlastníka, držiteľa a prevádzkovateľa vozidla je uzatvorenie zmluvy o PZP so žalovaným, čím si žalobca splnil svoju povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. (a súčasne aj podľa § 114 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z.). Iné podmienky pre držiteľa vozidla ako je existencia zápisu vozidla v evidencii vozidiel SR z verejného prísľubu žalovaného totiž nevyplývajú. K rovnakému záveru vo viac-menej podobnom prípade dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 41Co/27/2019 z 30.07.2019.

14. Výklad v prospech spotrebiteľa nemôže viesť k tomu, že žalovaný bude povinný platiť niečo, na čo pri prejave vôle nemyslel ani nemal v úmysle takýto nárok založiť. Žalovaný sľúbil (bod iv) maximálne poistné plnenie pre jednu a všetky poistné udalosti za jedno poistné obdobie vo výške 2.000,- Eur so spoluúčasťou (ktorou sa na plnení podieľa oprávnená osoba - žalobca) vo výške 10 % minimálne 200,- Eur (pri tomto spôsobe slovného vymedzenia rozsahu spoluúčasti je pozoruhodné, že pri akejkoľvek výške poistného plnenia bude spoluúčasť predstavovať vždy 200,- Eur a teda stačilo uviesť, že spoluúčasť je vždy 200,- Eur, alebo že maximálna výška poistného plnenia bude 1.800,- Eur bez komplikácie s určovaním spoluúčasti), pričom zároveň žalovaný uviedol, že (bod ix) oprávnená osoba nemá voči žalovanému právny nárok na plnenie prevyšujúce maximálne prisľúbenú výšku. Obsah verejného prísľubu žalovaného je v tejto časti obmedzenia výšky plnenia žalovaného dostatočne jasný a zrozumiteľný. V tejto časti teda nie je verejný prísľub žalovaného nejasný alebo sporný, a preto ani nie je potrebný jeho akýkoľvek výklad (nielen podľa všeobecných zásad, ale ani výklad v prospech spotrebiteľa), ale je nutná jeho priama aplikácia. Hoci adresátom verejného prísľubu žalovaného je žalobca ako spotrebiteľ, nemožno prejavenu vôľu žalovaného zmeniť, resp. modifikovať (odstránením jasne stanoveného obmedzenia sľúbeného plnenia). Z obsahu verejného prísľubu vyplýva maximálna výška poistného plnenia po zohľadnení spoluúčasti v sume 1.800,- Eur, pričom skutočnosť, že všeobecná hodnota vozidla žalobcu túto sumu presahuje medzi účastníkmi konania sporná nebola. Preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.800,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. Plnenie z verejného prísľubu žalovaného nemá zmluvou ani zákonom stanovenú splatnosť (čas plnenia), splatným sa preto stáva podľa § 563 Občianskeho zákonníka na výzvu veriteľa. Takouto výzvou je aj podaná žaloba, ktorá bola žalovanému doručená 17.12.2019; z listinných dôkazov (najmä

oznámenie o riešení škodovej udalosti č. I. 14 a vyrozsudenie k oznámeniu škodovej udalosti č. I. 15) navyše vyplýva, že žalobca žalovaného žiadal o vyplatenie zmluvného plnenia mimosúdne aj skôr. Preto súd žalovaného zaviazal k zaplaceniu úroku z omeškania vo výške vo výške 5 % ročne zo sumy 1.800,- Eur od žalobou uplatneného dňa 17.12.2019 do zaplatenia.

16.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný iba v rozsahu 9/20, prevažne úspešným v konaní tak bol žalovaný v rozsahu 11/20. Právo na náhradu trov konania takto vzniklo žalovanému v rozsahu 2/20, zo spisu však vyplýva, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, o trovách konania preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).